

2012. MÁJUS–JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 9. ÉVFOLYAM 5-6. SZÁM

PÜNKÖSD UTÁN

Negyven nap telt el azóta, hogy az Úr Jézus föltámadott és eközben számtalanszor megjelent az apostoloknak és tanította őket (ApCs 1:3). Lukács az egyik fontos tanítást közli is (ApCs 1:4-8). Ennek van néhány igen fontos részlete: 1. „Maradjatok Jeruzsálemben!” Ezt teljesíteni nem könnyű. A tanítványok otthona a sokkal kevésbé veszélyes Galilea volt. Szívesen otthagyták volna már a gyilkos várost. 2. A jövő eseményeinek bekövetkezési ideje nem kiszámítható, ezért ne kísérletezzetek vele! 3. Számítgatás helyett vegyétek a Szentlelket, aki fölkészít benneteket a tanúságtételre – beleértve a mártíriát is.

Ezután távozik az Úr a földről – csodás körülmények között. A mennybemenetel angyalok által küldött isteni üzenete: „Ez a Jézus aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogy láttátok Őt fölmenni...” (ApCs 1:11).

A következő tíz nap azzal telt, hogy próbálták értelmezni az eseményeket és – kissé talán emberi módon – kiegészíteni az eredetileg tizenkettes tanítványi kört, de az nyilvánvaló, hogy erőt és irányítást várva, erőtllenül és pontos vezettetés nélkül.

Azután nagy nehezen elérkezett az 50. nap, pünkösd. Régi pünkösdre készültek, de most új szél zendült, új tűz kerekedett, a Szentlélek új arcát mutatta ószövetségi megnyilvánulásai után...

Hányszor beszélt az egyház azóta, kétezer éven át, új és új pünkösdökről, pedig az a pünkösd egyedüli, kizárólagos, megismételhetetlen. Persze a Szentlélek azóta is „fúj”,

„melegít”, hol kisebb, hol nagyobb erővel, talán ciklikusan, más és más vidéken, más és más intenzitással.

Az első keresztyén pünkösd az erőteljes és csodálatos világmisszió beindítása, a kezdő lépés a sokezer fős hallgatóság révén is a nemzetek felé. Kizendül az Ige.

Az első pünkösd áldása a péteri prédikáció kinyilatkoztatása a hívő élet kezdetére vonatkozóan: (1) Térjete meg, (2) merítkezettek be Jézus Krisztus nevében, (3) és megkapjátok a Szentlélek ajándékát (ApCs 2:38), valamint: (4) különüljete el („szakasszátok el magatokat”) az elfajult nemzedéktől (40. v.). Örök érvényű, megkerülhetetlen szabály! Nagy a baj, ha a felsoroltak közül bármelyik hiányzik, vagy csak formálisan igaz.

Az első pünkösd „aratása” 3.000 lélek. Az apostolokkal és velük indul a pünkösd utáni misszió...

Pünkösd után munkás hétköznapok jönnek, de nem marad el az imádság, a közösségépítés, a templomi és a házankénti összejövetelek sora, az Isten magasztalása. A gyülekezetet pedig maga az Úr növeli napról-napra az üdvözülőkkel (ApCs 2:46-47).

Elmúlt az ideai pünkösd, lassan a kétezredik. Hol tartunk ennyi évvel az első után?

Ezer darabokra töredezett keresztyénség. Elvilágiasodott felekezetek. Új és új missziós stratégiák, módszerek, trükkök. Hol vagyunk már az „egy szívvel, egy lélekkel” állapottól? Versengés, „hitharc” nem a hitelenséggel szemben, hanem a különféle hitűek között. Pótcselekvések tömege. Nem csoda,

ha a Lélek csak fújdogál, ha csak ritkán kap lángra a zsarátnok, pedig: „Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, Hogy melegednének az emberek...” József Attila – a sok évtizeden át kommunistának kikiáltott költő írta ezeket a kezdő sorokat 1922-ben Tél című versében.

Pünkösd után munkás és meleg nyár következik, de a tűzre a Lélek tüzére óriási szükség van. Ez a nyár sem lesz viharmentes. Keresd a közösséget az Úrral és az övével! Figyelj a Szentlélek vezetésére! Befejezésül hadd idézzem N. L. Zinzendorf egyik remek énekszövegét:

*„Jegyezd meg, lelkem jól e szót:
Ha Jézus int, kövesd!
Ha visszatart, megállj legott,
Ha hív, felé siess!*

*Ha gazdagít, úgy meghajolj!
Örülj, ha hön szeret!
Ha ostoroz, szelíden szólj:
Formálj csak engemet!*

*Ha látod embertársadat,
Ki gyógyulást talált:
Örvendj, imádd az irgalmat,
Hogy mást is így megáld!*

*Ha munkatársnak hív az Úr,
Mind néki add erőd;
Ha csendre int, várj szótlantul;
Készen figyelve őt!*

*A tested, lelked, mindened
Csak Jézusé legyen;
Ha útján vész tör ellened,
Hű légy, ne hűtelen!”*

Dr. Almás Mihály

Czine Ferenc életéről – 4., befejező rész

Kirner A. Bertalan eredeti kézírata alapján (Megőriztük a neves történész régies stílusát)

Elsősegély-Egylet

Az a javaslat született a tarpai gyülekezetben, hogy adjanak össze egy-egy forintot. Legyen az ott mindig kéznél. Ha valamely megfáradt vagy bajba jutott testvér hirtelen könyörületre szorul, lehessen rajta tüstént segíteni.

A meglepetést okozó ajánlat egy percre meghökkentette a testvériséget. Össze-összevillant a tekintetük, mintha megértették volna egymást, a javaslatot cselekedet követte.

Czine testvér pedig ismét elővette kis tárcáját, mások is követték. Még az elhasznált gyufás skatulya is kinyitotta az ajtaját, és az első forint után összegyűlt az elsősegély forrás, melyből lett az Elsősegély-Egylet.

Czine Ferenc testvér 19 évet fáradozott a baptista hitmezőn.

Czine apai karaktere

Czine Ferenc édesapjától kemény kuruc karaktert örökölt. Fegyelmet, önmérsékletet. A paraszti, béresi sorban édesapja is fegyelmezett, kevés igényű ember volt. A sok, erős és szünni nem akaró munka mérsékelte igényét is az étellel szemben. Ezeket a családi vonásokat természetesen örökölhette Ferenc is. A katonai és más vonalon végrehajtott különös ténykedései ezt igazolják. Katona korában hamar elérte a maga egyszerű, paraszti sorában azokat a rendfokozatokat, amelyeket mások, soha nem érthettek el. Ez mutatja nagy akaraterejét, de szellemi tudását, képességeit is. Ezeket hagyta rá az édesapa.

Czine édesanyjáról

Czine édesanyja is karakter volt. Éppen ellenkező tulajdonságokkal, mint az édesapa. Csendes, szerény, szűkszavú asszony volt. Nem is lát-

szott benne az az anyai ékesség, ami pedig nagy hasznára volt gyermekeinek. Édesanyja is örökölt nemesi vonásokat a Tótfalusi ősöktől. Ők – mint ismeretes – biblia-nyomtatással és terjesztéssel foglalkoztak.

A magyar hullámzó politikai életben, amikor hol magyarnak, hol németnek, hol töröknek kellett kalapot emelni, a menekülések során egyik-másik családnak bujkálva kellett az életét megmenteni. Sokszor vállalták a rejtegetést a Hortobágyon, az ecsedi lápon a pusztai életet csikós–kanász–béresi foglalkozás mellett. Meghúzódba pergették le szorongó, félelmetes esztendeiket. A nehéz években bibliáztak, Szikszait olvastak... sokszor távol, messze a származási helyeiktől, szülőföldjüktől. Tudjuk azt is, hogy az üldözött menekülő „habán” is átvette az új nevet, vagy foglalkozást, a karaktert azonban megtartotta. Ilyen családból származhatott Czine Ferenc anyai őse is.

Czine édesanyja szerette, őrizte és féltette a Bibliát, melyet később Czine Ferenc a „hóna” alá kapott és bátran, örömmel ment vele valamelyik szomszéd községbe, ahol már a Biblia köré csoportosultak az emberek.

Czine bemejti édesanyját

A szülő megmentése a hívő prédikátoroknál nagy öröm. Az édesapa és az édesanya még nem volt bemejítve. Czine Ferenc prédikátor korában bemejítette az édesanyját. Ez által a bemejítés tényét nemcsak önmagára nézve vette komolyan megváltó érzés bizonyosságában, de édesanyjára nézve is fontosnak tartotta.

Ezt a komoly eljárást és bizonyágtevést eddig Czinén kívül csak két prédikátornál tapasztaltam. Az

egyik Gergely Miklós, békési, a másik pedig dr. Somogyi Imre, Budapest, Nap utcai prédikátor volt.

Táborparancsnok Debrecenben

Czine Ferenc minden munkának a nehezét választotta és teljesítette. A Baptista Tah-i és a bajai konferenciák nyomán az ő hívei részére a szabolcs-szatmári, nyírségi baptisták részére, tárgyalva a debreceni baptista prédikátor – Fortin László testvérrel – megszervezte a Debrecenben tartandó és megtartott konferenciákat. – 1936., 1937, 1938., 1937. augusztus 26–27–28. napján, mint a méhek nyári napsütéses időkből, úgy zsongtak a baptista testvérek a debreceni Nagyerdő területén engedélyezett táborhelyen. A konferencia részére csupán a terület volt kiutalva, engedélyezve. Minden egyebet Czine és Fortin testvéreknek kellett előteremtteni. Megtervezték előre a konferencia területét, rendjét, az előadó asztalt, a hallgatóság helyét, padokat ülőhelyekül és további állóhelyeket. A sátrakat, az éjjeli szálláshelyeket. Ponyvákat szereztek, szalma- és széna-fekvőhelyeket. Majd megszervezték a szekerek és lovak állóhelyeit, biciklik százainak a helyét. A főzőkonyhákba üstököt, tűzre való, edényeket főző- és étkező célra. Díszleteket, zászlókat, gallyakat, feliratokat, irányjelző táblákat. Kijelölték a tábor előtt segédkező személyzetet. Vidéken, a szomszéd szekeres testvérek felvették, elvittek szekereiken a gyalogos testvéreket is.

A debreceni baptista konferenciákra a következő gyülekezetekből érkeztek testvérek: Nagydobos, Vaja, Ór, Papos, Vitka (Kovács György juhász), Szamosszeg, Szamosszegi tanya, Panyola,

Olcsva-Apáti, Nábrád, Fehérgyarmat, Kisar, Tivadar (Szabó István kocsival), Tarpa, Gulács, Beregdaróc, Barabás, Gelénes (Pólya János kocsival), Gyüre, Révaranyos, Mándok, Mezőladány, Tiszakerecsen, Nagylónya, Mogyorós, Tuzsér, Fényeslitke, Benk, Eperjeske, Tiszabездé, Győröcske, Zsurk, Záhony, Döge, Kisvárda, Mátészalka, Nagyecsed, Győrtelek, Kocs, Nyírmeggyes, Nyírbátor, Nyírbogát, Encsencs, Vásárosnamény, Tiszamogyorós, Gergelyi, Apátierdő, Nábrád. (Ezek nagy része a Szamos-Kraszna, Túr, Tisza környékéről valók.) Domb-rád, Cigánd, Vértes, Nagyléta, Kokad, Álmosd, (Kokadról Pál Dani testvérék), Bagamér, Balmazújváros, Hajdúböszörmény, Derecske, Hosszúpályi, Hencida, Berettyóújfalu, Békés, Budapest (Dr. Somogyi Imre, Pannonhalmi testvérek, stb.). Voltak Békés-Gyuláról, Dobozról, Vésztőről. A felsorolt helyekről a szekerek tömege vonult Debrecenbe. Annyira tömegesen, hogy az úton az emberek kérdezték egymás között, hogy talán vásárra mennek?! Ilyen tömegeket tudott megmozgatni ez az áldott lelkületű Czine Ferenc.

Újságírók látogatása

Az egyik debreceni újság 1937. augusztus 27-én így ír, így emlékezik meg a konferenciáról:

Baptisták Kongresszusa Debrecenben „Kirner A. Bertalan baptista író, volt református lelkész, igen érdekes előadást tartott csütörtökön, a konferencia résztvevői előtt 'a baptista habán motívum hatásáról a magyar népművészet történetében' címmel. Önálló kutatások alapján kimutatta, hogy mintegy száz éves múltra tekintenek vissza a habán eredetű motívumok. Ezeket baptista fazekasok, iparosok használták először termékeiken, és onnan ment át a magyar népművészetbe. Ennek alapján azt

is kimutatta, hogy baptisták már korábban is voltak Magyarországon.

Komoly szakemberek jelentették ki, hogy Kirner könyve alapján is egyrészt tisztázódni fog a baptisták magyarországi történelmi múltja, másrészt általános művészeti és néprajztörténeti szempontból is óriási jelentőséggel bír... Látogatásunkkor a táborban tartózkodott Dr. Somogyi Imre Budapestről, mint egy fővárosi lelkes és vezető. Miss Cobb Jane és Miss Mahan Ruth amerikai baptista tanárok, Dr. Tolnay Elemér városi tanácsjegyző, és a debreceni gyülekezet lelkésze: Fortin László.”

Debrecen, 1936.

A Debrecen c. újság minden konferenciára küldött ki újságírókat. Ezek hallgatták az előadásokat és beszélgettek a konferencia résztvevőivel. Minden alkalommal közöltek valamilyen hírt a konferenciáról. A Debrecen c. újság 1936. aug. 26-án (péntek) a következőket közli: „Baptista konferencia a debreceni Nagyerdőben. Az időjárás hűvös, esős, kellemetlen most. Nem kedvező a szabadban való táborozásra, de ezek a lelkes baptisták ennek dacára is sátorban alszanak, és a szabad ég alatt hallgatják az értékes bibliai előadásokat. Előadók: Mészáros Sándor, Soltvadkert; Pannonhalmi Béla, Újpest; Kirner A. Bertalan, Budapest; Molnár Ferenc, Mezőcsát; Kun Lajos, Bihartorda; Sallai László, Nyíregyháza; Kolozs József, Hajdúböszörmény.”

Czine Ferenc örök emlékezete

Czine Ferencel nagyon sok gyalogos és biciklis utam volt. Különösen a nyírségi vidékeken. Ha mentünk – bármennyien – Czine mindig elől járt. Bármilyen idő is volt, sárban, hóban, fagyban, hőségben, szélben, viharban egyaránt. Naponként vagy kétnaponként más-más községbe, gyüleke-

zetbe érkeztünk. Nagyon sokszor útitársak, barátok is csatlakoztak hozzánk, kivált, ha gyalog mentünk hárman-négyen is együtt. Majdnem minden községből vagy gyülekezetből valaki kísért bennünket, velünk jött.

Szorgalmas kísérőink voltak a törekvő ifjak: Margitai, Révész, Kozák, Molnár, Vass Ferenc, Mészáros, Gerzsenyi. Az utóbbi néha már gyülekezetben is volt. Ezek a fiatalok prédikátorok is lettek és tevékenyen munkáltak azt a területet, ahová elhelyezkedtek vagy elhívták őket. Itt kihangsúlyozhatom, hogy Magyarországon egyetlen egy prédikátornak sem volt ilyen sikere és eredményes munkája, melynek eredője lett volna hét olyan ifjú, akik mindegyike nagy sikerrel szolgálta volna a baptista gyülekezeteket, és akik legtöbbje huzamosabb ideig tevékenykedett egy helyen, sőt egy helyben 25-30 esztendő telt el, mint Kozák és Mészáros testvér. Ők most már nagyon megérdemelten töltik pihenésüket.

Czine az ő misszióútjában nem járt egyedül. Majdnem mindenütt akadtak útjába kedves útitársak, mint a Szücsök, Révészek, majd Bodó, Kun, Sallai, Nagy István, Gerzsenyi és olykor Holczer Erzsébet is. De a gyülekezeti tagok és barátok is szívesen követték Czine útjait.

Ezeknek a testvéreknek a szívemben örök emlékü van. Átsugárzott hozzám a krisztusi hűségük, szeretetük, életük szent bizonyosság volt. Sokszor egyik, másik egyéniség szemem könnycseppjében visszatükröződik. Szeretetük el nem apad.

Mindenek felett azonban Czine Ferenc drága személye lelkem messze ömlő horizontján olyan, mint egy messze, távoli égboltról felém sugárzó fényes csillag.

Kirner A. Bertalan

KÖNYVELŐZETES

Ezúton szeretnénk megköszönni azokat a céladományokat, melyet Gerzsényi Sándor lelkipásztor-költő testvérünk új verseskötvének megjelentetését segíteni szándékozó Kedves Olvasóink küldtek. A köszönőleveleket természetesen elküldtük.

A könyv a következő hetekben jelenik meg. A SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁN (július 29-én) a szerző – reménységünk szerint – dedikálni is fog.

A közel 200 oldalas színes borítójú könyv címe: **Fölfelé a hegyoldalon**. Ára 2000 Ft. Csoportos vagy egyéni előjegyzéseket e-mail címünkön: jopasztor@baptist.hu, vagy a 06-20-886-0712 telefonszámon várunk.

Kedvcsinálónak közöljük az előszót és a könyv bevezetését Gerzsényi testvér tollából.

–am–

Előszó

Gerzsényi Sándor jövőre lesz 80 éves. Több mint 70 éve ír verseket. Azonban – ahogy erről a bevezetésben vall – még nem tudott írni, amikor már versikéket fabrikált. Ezeket édesanyja írta be egy kockás füzetbe.

– 1956 óta publikál rendszeresen. 1962-től a Békehírnök munkatársa, évtizedekig szerkesztője.

– Kiváltságnak tartom, hogy első verseskötetét (Balog Miklós – Gerzsényi Sándor: Első kéve, Bp. 1980.) – mint a Baptista Egyház akkori sajtótitkára, előkészíthettem és gondozhattam. Elmondható, hogy ez a kötet könyvészetileg is példátlan volt akkoriban egyházi kiadványként. Egészvásznon kötésben, színes borítóval jelent meg 2500 példányban 356 oldalon. Kis túlzással „percek alatt” elfogyott.

– A szerző 60. születésnapjára – mintegy „meglepetésként” – a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány adta ki a „Vallomás” c. új kötetét (új versek). Ekkor már verseskötetre alig lehetett kiadót találni... Mind a két kötethez előszót és ismertetőt írtam.

– 2003-ban Gerzsényi Sándor szerzői kiadványként jelentette meg újabb kötetét „Meditáció” címmel.

– 2006-ban a Jó Pásztor Kiadó vezetőjeként adtam ki „A századik” című gyermekverseket tartalmazó illusztrált, színes borítós, remek verseket tartalmazó kötetét...

– Ennyit az együttműködésről és a múltról.

– A „Fölfelé a hegyoldalon” története a „Jó Pásztor”-ban megjelent legutóbbi, általunk (kicsit Arany Jánosra utalva) Ószikéneknek nevezett „ciklussal” kezdődött. A 80-hoz közeledő, sokat tapasztalt lelkipásztor-költő szomorkásnak tűnő, de sokkal inkább a „boldogság hazája” felé forduló, mélységesen megragadó, őszinte, hittel és reménnyel teljes strófái indítottak arra, hogy megkérjem, írjon, írjon és írjon – éjjel-nappal –, no meg szedje össze soha nem publikált írásait – és állítson össze egy új kötetet. Elkészült vele. Hála legyen érte a Mindenhatónak!

Önzetlen támogatóinknak köszönjük az anyagi segítséget. Biztos vagyok abban, hogy sok áldást nyernek az Olvasók a versekből, egyik-másik esetén a költő vidám vagy épp fanyar humorát élvezhetik. Bepillantást nyernek az 50-es évek egyházpolitikai útvesztőibe és rádöbbennek, hogy a görbe tükör nem is annyira görbe, az idősebbek pedig talán föl is ismernek egyeseket a „személyre szabott” versekben épp úgy, mint pl. a közgyűlési tudósításokban.

A kötet jó keresztmetszete annak a gazdag lelkipásztor-költői pályának, amelyet Gerzsényi Sándor bejárta. Szeretettel ajánljuk mindazoknak, akik örömet lelnek az olvasásban. Neki pedig további boldog, gazdag, munkás éveket kívánunk.

Dr. Almási Mihály

a Jó Pásztor Alapítvány alapító-lelkipásztora

Szigetszentmiklós, 2012 Pünkösdjén

Gerzsényi Sándor
eddig megjelent
művei

Bevezetés

Gyermekkoromban egyik kedvenc játékom volt a repülőgép-hajtogatás papírból. Amikor néhányval elkészültem, fölmásztam a hosszú létrán a padlás bejáratáig, és onnét útnak eresztettem őket. Volt, amelyik minden teketória nélkül tüstént lezuhant a virágos kertbe. Némelyik azonban szállni kezdett. Elkaptott egy kedvező légáramlatot, és az vitte-vitte. Egyik-másik még a kerítésen is átrepült, és csak az utcán landolt végül.

Ezeket gondoltam, amikor most egy új verseskötetet szeretnék útnak indítani. Tájékoztatóul elárulom, hogy írni még nem is tudtam, amikor már kezdtem rimesen (rémesen!) beszélni, vagyis „szájhagyomány útján” verset írni. Ezek közt is akadt jó néhány, amely alighogy elhagyta ajkaim nyílását, máris lezuhant, belehullva a „bús feledékenység” pocsolyájába. A sikerülteket azonban Édesanyám ceruzával beírta az egyik kockás receptes füzetébe.

Édesapám halála után anyuka tizenhét esztendőn át nálunk lakott. Az iratai dobozában bukkantam rá a kockás fedelű irkájára. – Ma már egyértelmű, hogy nem csak az izületi betegségeimet és a szívbajomat, hanem a versírói talentumomat is fele részben őtől örököltem. A másik felét „fentről” kaptam, „ajándék”-ként. Ha lenne harmadik fele is, azt pedig a szorgalmamnak köszönhetném.

Mennyei Atyám jóvoltából ez már az ötödik kis kötet. Mert volt – ugye – az „Első kéve” (1980), Balog Miklós barátommal és szolgatársammal közös gyűjteményünket foglalta magába. Részünkről „hőstettnek” számított ezerkilencszáznyolcvanban két lelkipásztornak megjelentetni egy verses könyvet.

Hatvanéves koromban jelent meg a „Vallomás” (1994) kötetem. Mindig azt gondoltam magamról, hogy befelé forduló, magányt kedvelő „fickó” vagyok, ezt azonban többszörösen is megcáfolta az életem. Egyrészt azzal, hogy lelkipásztor lettem, másrészt családban éltem, végül pedig a verseimben mindent „kibeszéltem” magamból, magamról.

Következett a „Meditáció” (2003). Ebből kiderült, hogy életem egyik fő „csapásvonala” az énekszövegek. De ha jól meggondolom, azok is versek! Nem véletlen a cím, mert csakugyan szeretem a meditatív időöltést. De annyira benne voltam az idő, a történelem sodrában, sodrásában, hogy meditálni végül is alig találtam lehetőséget.

Csak egy-két adalék ehhez! Abban az esztendőben lettem lelkipásztor, amikor kitört az ötvenhatos forradalom. Első gyülekezetemben kéthetenként kellett jelentkeznem a rendőrségen, hogy még megvagyok, hogy itthon vagyok. – Harminc éven át voltam a Békehírnök hetilap mindenese, kezdve a korrektorságtól a szerkesztői munkáig. Minden számot be kellett

vinnünk cenzúráztatni az illetékes főhatósághoz. – A „személyi kultusz” idején három évet polgári állásban töltöttem, voltam kazánfűtő, marós, raktáros. Nem sok időm maradt a meditációra. – Rendszer-váltás, nyugdíjaztatás, ügyintézői szolgálat még vagy tíz esztendőn keresztül. – Ennek végére tett pontot a „Meditáció”.

Annakidején a vasárnapi iskolás gyermekek még sokat szavaltak és szívesen – a gyülekezetekben. Hozzám is érkezett a sürgető kérés: írjunk verset a gyermekek számára! Írtam is. A kötet „A századik” (2006) címet viseli.

Mint nyugdíjast, újra megtalált és célba vett a költészet múzsája, és most megint írni kezdtem. Ne tűnjék nagyzásnak, de ezeket a verseket nagyon szeretem.

A kedves Olvasó majd talál néhány írást abból a korból, melyet „nem-szeretem-éveknek” is szoktunk nevezni, mely időt én is átéltem, – át-szenvedtem. Zűrös, zűrzavaros idő, összekuszálódott kapcsolatrendszer, helyükről kimozdult, kimozdított egzisztenciák. Próbák, csalódások, csüggedés, reményesség. Érdemes még élni? Vagy minden hiábavalóság csakugyan? – Abból az időből fennmaradt néhány torzónak tűnő irományom. Jelek és tanúk ezek ellenem. Hitem szerint a kegyelmes Isten már megbocsátotta őket nekem. Kérem kedves olvasó barátaim föloldozását is.

És most figyeljete! Mászom a hosszú létrán, egyre feljebb. És az ajtó közelében megfordulok, és alá-röppentem fura alakú papír-repülőcskéimet: verseimet. No csak, kapjátok el őket, olvassátok, meditaljátok át kis üzeneteimet. – Én már megtettem a hosszú utat, fel a hegyoldalra. Jobban mondván: „Fölfelé a hegyoldalra!” Nem sokára én is utánuk ugrom, és együtt szállunk, repülünk, följebb, egyre följebb, túl még a magas kerítésen is, egészen a magas Mennyszigetig!

G. S.

A RÉGIEK ELMÚLTAK

*Uram, Jézus, veled szeretnék meghalni,
Akard, hogy teveled tudjak feltámadni!*

*Haljak meg a bűnnek, teljesen, egészen.
Segíts, hogy a múltam többé ne emésszen!*

*S ha meghaltam, segíts veled feltámadni,
Békességben élni, szeretetet adni!*

*Élhessek még tovább, de már többé nem én.
Te élj bennem, Krisztus, és az a szép remény,*

*Hogy halál s kárhózat nem fenyeget többé,
Hisz velem maradsz te most és mindörökké!*

Gerzsenyi Sándor

RÉGI KÉP

Mint ismeretes, a szőkepusztai imaház átadása 1931-ben történt. Erről az eseményről a Jó Pásztor hasábjain számos alkalommal beszámoltunk, de soha nem közöltünk képet, mivel nem volt.

Most megtehetjük, amit eddig nem. A régi, töredezett fénykép hátoldalán ezt olvashatjuk:

„Szőkepusztai imaház megnyitó, Szakálné, 1931”.

Örülünk, hogy előkerült ez a kép és köszönjük az adományozónak. Nagy élmény nézegetni korabeli öltözékekben a gyermekeket éppúgy, mint a felnőttek gyülekezését a 81 esztendő fótón.

– am –

Csoportkép a szőkepusztai imaház megnyitó ünnepén – 1931.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Legutóbbi számunkban kisméretű harmóniumot kértünk. Négyet is kaptunk volna, de természetesen csak egyet fogadtunk el, az első jelentkezőét. Ezúton is köszönjük Mosberger Mária testvérnő följajlását.

A pécsi hangszergyárban készült remek hangszer a libickozmai római katolikus kápolnában fogja szolgálni Isten dicsőségét. Az első alkalmi fuvarral eljuttatjuk majdani „lakhelyére”.

Közben egy elektromos orgonát is kaptunk ajándékba, amely mind a szőkepusztai konferencián, mind a gyermektáborozások során megszólal, és bizonyára színesíti az összejöveteleket. Köszönjük a Marton házaspárnak Tahitótfaluból.

Ők egyébként is sokszor és sokféleképpen támogatják alapítványunk misszióját éppúgy, mint Mosberger testvérnő.

– am –

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

MEGHÍVÓ

Ebben az évben is a szokásos időben július utolsó vasárnapján, **29-én** tartjuk a **SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** az újjáépített imaházban, 10.30 órai kezdettel.

A konferencián megemlékezünk gyülekezet-alapító és templomépítő elődeinkről.

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy az étkezés – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – **önellátóan történik**

(bár eddig még mindig meglepetéssel találkoztunk!).

A déli órákban jut idő beszélgetésre, a kiállítás megtekintésére és egyéb fakultatív programokra.

Mindig nagy élmény – és nem csak a volt szőkepusztaiaknak – a testvéri találkozás a természet szabad templomában, a gyönyörű zarándokkápolna környezetében.

Szeretettel várunk mindenkit!

Tudnivalók

A SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁRÓL

Szőkepuszta a Dunántúlon, Somogy megyében található. LIBICKOZMA felől közelíthető meg. Az M7-esről Fonyódnál kell lehajtani, Lengyeltóti, Öreglak, Pusztakovácsi, Somogyfajsz érintésével a „LIBICKOZMA” táblánál kell jobbra fordulni.

Mielőtt beérnénk Libickozmára, a „KONFERENCIA” táblánál jobbra kanyar után 2 km-re van az imaház.

A konferencia 10.30-kor pontosan megkezdődik, 9.00 és 10.00 óra között érdemes érkezni.

A parkolás biztosított. Kemping széket vagy más ülőalkalmatosságot érdemes hozni.

A konferenciát esős időben is megtartjuk az imaházban, ahol megtekinthetjük a kiállítást is.

Azok, akik szeretnének horgászni, horgász-felszerelést hozzanak magukkal. Két halastó közül is választhatnak, és a szokásos díj befizetése ellenében horgászhatnak.

Akik Szőkepusztán születtek, laktak, vagy a rokonságukból élt ott valaki, készüljenek egy rövid beszámolóval a délutáni Baráti Kör Találkozóra.

További információk a 06-20/886-0845-ös bapifonon!

Imádkozzunk azért, hogy kellemes és áldásos legyen a konferencia!

KÉRÉS

Májusban megkezdtük egy korábban már tervezett „esőtető” építését. Amint arról előző számbunkban írtunk, a gerendák és szarufák rendelkezésre állnak a tetőcseréppel együtt, azonban szükségünk van az építkezés során cseréplecre, OSB lapokra, cementre, sóderre, stb.

Kérjük azokat a Kedves Olvasóinkat, akik szeretnék támogatni a táborfejlesztésnek ezt a munkáját, hogy az adományozó csekkre írják rá „esőtető”.

Minden hozzájárulást hálással köszönünk.

A munkát a nyári táborozás előtt szeretnénk befejezni.

*Almási Mihály
lelkipásztor*

Alexovics Győző

(1923–2012)

Elment közülünk Alexovics Győző testvér. Temetéséről beszámolt a Békehírnök. Itt kissé részletesebben szeretnénk írni róla. Hisz nem mindennapi „jelenség” volt, különösen az utóbbi években, ahogy az általa tökéletesen tudott mintegy ezer versből egy-egy elmondott, botra támaszkodva, öregén, de fiatalos hévvel, lendülettel. Édesapja a Baptista Teológiai Szeminárium első évfolyamának hallgatója lett 1906-ban. Miután végzett, Pesterzsébeten szolgált rövid ideig, majd engedve a közösség akkori vezetőinek, elvállalta a fölvidéki misszió irányítását. Egész munkás életét itt töltötte. Győző bácsi jó helyre született. Álljon hát itt a nagy versmondó emlékezete!

– a szerk. –

A Péceli Baptista Gyülekezet 2012. január 14-én köszönt el Alexovics Győző testvérünketől, aki Negyeden lelkész családban született 1923. február 11-én. Középiskoláit Pozsonyban és Érsekújváron végezte. Magyarországra 1941-ben költözött.

Egyetemi tanulmányait Budapesten a József Nádor Tudományegyetem Műszaki és Gazdaságtudományi szakán végezte, 1949-ben szerezte általános mérnöki diplomáját. Baptista gyülekezeti tagsága a pesterzsébeti gyülekezetben történt bemerítésével kezdődik, amit Bretz Emil végzett, 1944-ben. Ugyancsak ebben az évben kötött házasságot a péceli Sente Máriával, akivel haláláig harmonikus, zavartalan családi életet éltek. Házasságukból két fiúk és három unokájuk született.

1944-től volt a péceli gyülekezet tagja, amíg Teremtője 2012. január 9-én vissza nem hívta az örök hazá-

ba. Több talentumú ember volt, kiterjedt és mély irodalmi ismeretei voltak. Járatos volt a klasszikus zene világában. Kiváló mérnök volt, aki egész életében egy munkahelyen, a budapesti UVATERV-nél dolgozott.

Elkötelezett baptista hívő volt. Említést érdemel, hogy 44 évig volt a gyülekezet elöljárója, 56 évig az énekkar tagja és ebből 35 évig karvezetője.

Tevékenységéből kiemelendő, hogy a péceli gyülekezetben szinte egyedülálló vers-kultúrát hozott létre. Ő maga kb. 1000 verset ismert, memorizált és „ad hoc” bármikor elő is adta az éppen odaillő igehirdetés kapcsán. Az 1950-es évek közepétől kb. 20 éven át különösen jellemző volt a péceli vers-kultusz. Halhatatlan költők „istenes” verseit és a szokásos, nívós egyházi versek jelentős számát ő ismertette meg velünk. Alexovics testvér később már fehér bottal a kezében adta elő a remekbe szabott, igehirdetést alátámasztó költői műveket, egészen haláláig. Temetésén igével, vigasztalással szolgált Eszes Zoltán és dr. Gerzsenyi László testvérek, volt péceli lelkipásztorok.

Abban a reményben búcsúztunk, hogy ez nem végleges, találkozzunk!

Dr. Varga László

Sík Sándor:

Az acélember

*Áll, egyenesen, egymagán
Az acélember a hegy homlokán.*

*Széttárva karcsú, hosszú karjai,
A kábelek kígyóit tartani.*

*Nem görnyedez és nem erőlködik:
Áll és feszül és hordja terheit.*

*De hűvös feje túl a drótokon
Hosszan elnéz a nyúlós utakon.*

*Lát, embereket és országokat,
Bolond és keserű látásokat:*

*Az éhes ember néma ráncait,
Dokkok penészes árusáncait,
Országghatórok inga-táncait,*

*És hall, hazug és gyilkos hangokat:
Borhősöket, barátokat, bankokat,
És népgyűléseket és tankokat.*

*Az eszme önmagára-lázadását,
A forradalmak bárgyú körfutását,
Az örülések örök újulását.*

*A földgömb reng és ég a szemhatár.
Az acélember néz és konstatál.*

*Áll és szótalán ég felé feszül:
Hordja a kábelt rendületlenül.*

*S ha olykor egy-egy holdas éjszakán
Ráül terhével a szörnyű magány,*

*S a látomások emlékeitől
Dereka már-már megroppanni dől:*

*Ilyenkor elég egy szempillanás:
A szomszéd hegyen másik óriás,*

*A harmadik ormon a harmadik
Hordozza látomása titkait.*

*Egy pillanat, egy közös rezzenés:
A három acélember összenéz.*

*Testvér - mondja az acélpillanat -
Tudom: gyengének lenni nem szabad.*

*Tudom, a mi törvényünk állani:
Mi vagyunk a Vezeték várai.*

*Nem tudjuk honnan, nem tudjuk kinek,
De rajtunk megyen át az Üzenet.*

*Az ismeretlen Igét hordja vállunk.
Bennünket ideállítottak. Állunk.*

Olvasóink írják

Mindig tisztelettel olvasom az Úr szolgálóiról való megemlékezést, életútjuk küzdelmét, és az akkori időkben végzett, nehézségekkel teli szolgálatukat. (A mai fiatal, tettekre kész erők keveset tudnak rólok.)

102. Zsolt. 19. v. „Meg kell ezt írni a jövő nemzedékének, hogy dicsérje az Urat az újjáteremtett nép”. Róm 3:24. Kegyelem!
(K. Gy. – Békés)

Kedves Almási Testvér!

Szeretettel köszöntök mindenkit, akik fáradoznak az Alapítvány munkájában. Én is fáradoztam a Jó Pásztor újság elosztásában. De mivel ingyenes a lap, nem néztem tétlenül, mindig gyűjtöttem egy kis adományt a lap támogatására. ... Az elmúlt hónapban betöltöttem a 83. évemet, ezért kerestem magam helyett egy fiatal testvért, aki folytatja az elkezdett munkát. Még segítek neki egy keveset, de ezután már az ő nevére küldjék a gyülekezet részére szánt példányokat. Továbbra is szeretettel köszöntök mindenkit.
(L. L.)

Amerikából, Vespeller László testvér özvegyétől érkezet a következő levél:

Kedves Almási Testvér!

Köszönöm hogy nem fárad bele a mi otthonunkba is küldeni a Jó Pásztor lapot, pedig messze lakunk. Most megköszönöm az eddigieket és amit ezután kapok, azt is. Már csak a magam nevében, Urunk akaratából, férjem elment a minden élők útján. Számomra csak a szép emlékek maradtak...

Szeretettel: Ilona néni.

A gyász elhordozásához az Úrtól kívánunk sok erőt!

FOGYNAK A RÉGI SZŐKEPUSZTIAIK

Lehoczky András (1946–2012)

Lehoczky András hívő családba született 1946. július 6-án Szőkepusztán. Hétéves volt, amikor meghalt édesapja, akivel együtt valószínűleg elveszett számára Isten is. Kamaszodva már szerette kerülni az imaházat, a vasárnapi iskolát. Felnőttként ateista lett, mereven elutasított mindent, ami a hittel kapcsolatos.

Istentiszteleten általában csak Szőkepusztán vett részt. Súlyos betegsége, nagy fájdalmi közepette, halála előtti napokban beérett a Szőkepusztán hallott istentiszteletek, személyes bizonyágtételek hatása. Esténként már imádkozott és olvasgatta a Bibliát is. Jób könyvénel meg is volt jelölve két helyen. Rendezte Istennel a teljesen megromlott kapcsolatát, megbánta

Köszönöm a Jó Pásztor lapot értékes írásaival. Mikor meghozza a posta, első dolgom, hogy kiolvassam. Köszönöm a fejtörőket. Jó Bibliatanulmányozást jelentenek. Ilyenkor jövök rá, hogy mennyi mindent még nem tudok és mennyi mindent felejtettem el. Most is az első kvíz kérdés majdnem kifogott rajtam... Életükre, szolgálataikra Isten áldását kívánom.

(Z. B. Pécs-Hird)

Mi is hálával emlékezünk kedves Kolozs József lelkipásztor testvérré, mivel kedves leányával, Nagy Sándorné Juliskával és kedves családjával nagyon jó és szoros testvéri kapcsolat volt köztünk. Nagy Sándor lelkipásztor testvér kedves feleségével évtizedekig átjártak hozzánk szolgálni az igével és áldott szolgálatokat végeztek.

Hálásan köszönjük a kedves lapot, melyből sok áldást nyerünk. A jó Atya gazdagon meg fogja jutalmazni önzetlen fáradozásukat.

(B. E. Rév-Komárom)

Egyik nap délután a kapucsengetésre kimenve, nagy meglepetésemre azt láttam, hogy a régről (20–30 éve) ismert és megbecsült állatorvosunkkal állok szemben. Alig ismertem meg. Egyrészt rosszul is látok, meg már régen nincsenek állataink, ami miatt kellett volna hívni. Ő azonnal a tárgyra tért. Mivel neki sok újság jár, a postás egyik nap a Jó Pásztor újságot tévedésből az ő ládájába tette. Aztán a sok lap között ezt is kibontotta, beleolvasgattott, és csak később vette észre, hogy nem is neki volt címezve az újság. Elnézést kért.

A doktor úr elment, de boldog a szívem, hogy a „Jó Pásztor” terelgeti nyáját az újságon keresztül is. Ezért imádkozom és dicsóítem őt.

(Edit néni, Komló)

A gyászoló család egy része

bűneit, elfogadta Jézus Krisztust Megváltójának. Közben sokat és sokan imádkoztak érte. Hitünk és reménységünk szerint kegyelmet kapott. Elhunyt: 2012. március 30-án, 65 évesen. Temetése: 2012. április 06-án Süllysápon volt.

Első unokatestvére:

Joó Attila

A kis állatka bemutatkozott, és elmesélte, hogy ő a föld alatt lakik és a neve nem mocorgó, hanem Vakond Virág.

– Ugyanis tegnap hallottam, hogy így neveztetek el.

– Nem vagyunk félelmetesek, nem is bántunk senkit, és nekem is vannak a föld alatt testvéreim és barátaim is.

Sorban mutatta meg a kis földcsozókat és mesélte nekik, melyiket ki túrta fel.

Lili, Csőrike és Virág még sokáig beszélgettek sok-sok érdekes dologról. Lili az őzekről, Csőrike madárbarátairól, Virág meg a vakondokról árult el apró titkokat.

Beesteledett és haza kellett menniük a szüleikhez. Elköszöttek és indultak. Lili és Csőrike örült, hogy legyőzte félelmét, mert így még egy újabb barátjuk lett.

A szeretetükről és a bátorságukról én is tanulhatok, mert a

szerepet feloldja a félelmet, és talán még barátot is szerezhetek.

Sok kis vidám esemény történik nap mint nap a varázserdőben, ahol a kicsi állatok szívét a szeretet irányítja.

Bárcsak minden gyerek és felnőtt tetteit is mindig a szeretet irányítaná, akkor a mi világunk is „varázslatos lenne”.

*Sas Dorottya,
Dömsöd*

Történet a „felház” lakóiról

Nem fontos a nevem. Jeruzsálemben lakom, mintegy hatszáz lépésnyire a keleti kaputól, amelyen át az Olajfák-hegye felől a városba lehet jutni a Kidron-völgyén át. Kétszintes épületben élek, családdal együtt. Az alsó szinten – a szállodai részben – szobákat szoktam kiadni az ünnepekre érkező zarándokoknak, vagy a bármikor jövő vándoroknak, utazóknak. Az emeleti traktuson, a „felház”-ban én lakom, családotól. Van itt egy nagyobb terem is. Családi ünnepi események alkalmával itt szoktunk együtt ünnepelni, étkezni. Elférünk benne akár harmincan is, ha kell. Az étkező mellett van egy megkülönböztetett vendégeknek szolgáló vendégszoba is. A Mester gyakran szállt meg ezen a helyen nálam. Én vagyok az a bizonyos „vizeskorsós ember”, akiről Lukács testvér, az orvosunk is említést tesz feljegyzéseiben.

A Pünkösdről akarok beszámolni röviden. Hetek óta nálam laknak a tanítványok. A gazdag jeruzsálemi és galileai pártfogók jelentették mindaddig az anyagi hátteret. Köztük van a nagyon gazdag Mária Magdolna is Magdalából, valamint Arimathiai József a Főtanácsból, kollégájával, Nikodémusszal együtt.

Azon a reggelen korábban ébredt a társaság. Nagy jövő-

menésre lettem figyelmes. Tisztálkodtak, futkostak, beszélgettek, szobánként elmondták a törvény szerinti rituális imádságukat. Mindenfelől az éneklés-szerű imaszövegek gajdolását lehetett hallani.

A reggelit én készítettem a tanítványok részére. A családom tagjai is ott sürgölődtek körülöttem. Friss kenyérlepény átható illata lengte be az egész házat, valamint a sült hús étvágy-gerjesztő szagának jelenlétét is mindenütt lehetett érezni.

Hallottam, amint a város központja felől, a templom irányából nagy csapatok vonulnak az északi kapu felé, ott ugyanis bárki megvásárolhatta az áldozáshoz szükséges állatot. Zsúfolásig megtelt Jeruzsálem zarándokokkal. Most ünnepli az egész zsidó közösség a „pentekosztét”, a Páska utáni ötvenedik nappal kezdődő aratási ünnepet. Felhozták a szenthelyre az első zsenget, a gabona első kévét, a gyümölcsfa első termését, egyéb termények elejét. Málhával megrakott állatok, teher alatt görnyedő szolgák mindenfelé, hangoskodás, tülekedés, izgatott rohangás az utcákon, tereken.

Vendégfogadó házamban a „kiválasztottak” elvonulhattak a sokadalomból, és viszonylagos csendben és nyugalomban készül-

hetek az ünnepi reggeli elfogyasztására. Egy szakácsnő étkezéshez hívó kongatására felerősödtek a zajok, és mindenki pergő nyelvvel beszélte el társainak, hogyan aludt, mit álmódott, miként fogja megünnepelni a mai napot. A tanítványi közösség bevonult az étkező terembe. Mindenki elfoglalta megszokott helyét, hiszen hetek óta itt töltöttek minden reggelt és minden estét, közös étkezésekben, szeretetben, Jézus nevét gyakorta emlegetve.

Amikor ki-ki megtalálja a hosszú kereveteiken és ülőpadokon a helyét, Péter, akit mindegyikük elfogadott vezetőjüknek, feláll, int a többieknek. Mindenki áll már, és fölemelt karokkal együtt mondják az étkezés előtti áldást. Ma különös hangulata van a közös áhítatnak. Szinte a levegőben lóg, hogy hamarosan történni fog valami közöttük. Aztán leülnek, szeretettel átfogják egymás vállát, és halankán elkezdnek zoltárt énekelni. Egy-egy hosszabb strófa után valaki feláll, imát mond, aztán tovább énekelnek. Örömmel tekintenek egymásra. Nyoma sincs már szívükben a régi féltékeny feszültségeknek, vitáknak, nézetkülönbségeknek. Mindenki mindenkinek testvére, barátja, szövetségese életre-halálra.

Jó étvággal reggeliznek. Ma Andráson a sor, hogy elmondja a záró áldást. Az utolsó szavakat

szótagolja már. „Ámen! Dicsőség! Halleluja!” – Hirtelen néma csend lesz, majd valamennyien földön túlinak tűnő hangot hallanak. Ezen a tájon pillanatok alatt kitörhet a vihar. Úgy észlelik, hogy sebesen zúgó orkán támadt a városra, az épületre, amelyben tartózkodnak. Mintha villámlott volna élesen, és némi feszültséggel várnak a dörrenésre. De csak a vihar hangjai válnak egyre hangosabbá. Akárha a tengeren volnának, ahol már annyi vihart átvészelték.

Amikor már szinte elviselhetlenné lesz az „elemek” harsogása, hirtelen csend, némaság, majd egy éles fénycsóva fut körül a termen. A fejek lehajolnak, érződik a Hatalmas, a „kimondhatatlan nevű” delejes jelenléte. A csóvából kicsiny lángnyelvek szakadnak le, egy-egy megnyugszik mindegyikük feje fölött. Soha nem érzett bizsergés járja át testüket, tapasztalják, hogy erő vonul át tagjaikon. Agyuk kiürül a hétköznapi gondolatoktól, emelkedett eszmék kezdenek bennük kavarni, mondatok formá-

lódni a nyelvükön, izegni-mozogni kezdenek, egyikük-másikuk felszökik a helyéről, körül néz, mosolyra, nevetésre húzódik az ajka.

Simon Péter tér magához elsőnek. Határozottan feláll, majd elkezdi beszélni. Elmondja, neki mi a látása ezekkel az eseményekkel kapcsolatosan.

Atyámfiai! Ne riadozzatok! Beteljesedett Urunk és Mesterünk ígérete. Vajon nem ő mondta, amikor elhagyott bennünket a hegyen, hogy „erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek”?! – Ti is érzitek az erőt? Mert én egészen felajzott vagyok, és mennék máris a városba, hogy tanúja legyek Megváltómnak azok előtt, akik őt keresztre juttatták. Most még tartunk egy hosszabb felkészülő csendességet, könyörögjünk valamenynyien, és azután induljunk. Azt is ő üzeni, hogy nem kell aggódnunk, mit mondjunk, mert ez a Lélek adni fogja ajkunkra a szót. Én máris érzem, amint formálódnak értelmemben az őt megvalló mondatok. És szinte hihetetlen, de

olyan kifejezések kerengnek bennem, hogy talán bármilyen nemzetiségű és nyelvű zarándokkal meg tudnám értetni magamat. Ugye, ti is így éreztetek?

Egyhangú igen a válasz.

Nem mondta senki, de egy belső parancsnak engedve, minden tanítvány leborult a földre, úgy adtak hálát. Hangos szóval dicsőítették Krisztust, akinek az ígéretei igazak és ámenek, beteljesednek azokon, akik hisznek benne.

Alig egy óra elteltével kirajzoltak az utcára. Senkinek sem jutott eszébe, hogy – szokásuk szerint – előbb kilessenek a résnyire nyitott kapun, nem jár-e arra éppen egy római járőr csapat, vagy nem ólálkodik-e a ház körül a templomország egy-két besúgója.

Teljes bátorsággal és fékezhetetlen örömmel igyekezett mind, hogy engedjen a Lélek szavának, és menjen, akár a föld végső határáig, mert el kell mondania, hogy az Úr Jézus Krisztus meghalt ugyan, de feltámadt, él és uralkodik örökkön örökké!

Gerzsenyi Sándor

Gerzsenyi Sándor:

ÚT A „FELHÁZ”-BA

„Én vagyok a jó Pásztor!” – mondta Jézus.

Így tanított ő, amíg köztük élt.

De most betelt a bús prófécia,
Melyet kimondott könyörtelen hangon

Zordon Zakariás:

„Megverik a pásztort,
S elszélednek a juhok.”

Hát most betelt a szó! – Mert szétszóródtak.

A halászokat vissza-csábította

A tenger és a háló, meg a hal.

Ketten Emmausz felé vettek utat.

A többi azt se tudta, merre fusson.

– Homályos emlék... Mintha mondta volna,

Hogy ők lesznek majd az „emberhalászok”.

De talán ez se volt egyéb, mint kedves

Szófordulat, kecsgetető példázat.

Ám hová lett az összeforrt csapat!

Szétdúlta őket Júdás árulása

Aztán kimondta végre valaki,

Péter vagy János: Induljunk sietve

Galileába! Ott vár ránk a Mester.

És ettől értelmet kapott a holnap.

Ott köré gyűltek, s hallgatták epedve

A búcsúzó igéket tárt szívekkel

És döbrent ámulattal. – Aztán mint a pára,

Fölemelkedett, elszállt s egybeolvadt

A kék egekkel, s mennybe ment a Drága!

És akkor végre megvilágosodtak,

S egy akarattal a „felház”-ba mentek.

– Ima, könyörgés, dicsőítés, hála,

Megbocsátás és kiengesztelődés!

Nincs már „ki a nagyobb?”-probléma,

Csak az, hogy ki a szolgál, a legkisebb.

S mikor a dolgok így elrendeződtek,

Fönről kiáradt rájuk a Szentlélek.

CSAK EGY KORSÓ OLAJ

Nincs egyebem, csak egy korsó olaj.
Ez én vagyok. Nem üresen, csak félig.
Ám egyre nő az adósság-tudat.
Oly sokkal tartozom, s mindenkinek!
Így int az Ige: Senkinek – egyéssel,
Mint szeretettel! – S ez az „agapé”,
A „mégis” szeretet szent adóssága.
Az „annak ellenére” áradása,
„Nem várok érte semmit” szeretet.
Ahogy csak Jézus volt képes szeretni.

De ő nem csak a múltban adhatott,
Ha kifogyott az „olaj” a korsóból.
Ő ma is mindig teletöltheti,
Ha oda tartod elé életednek
Kiürült edényét, és újra adhatsz,
Fizetheted a rá rótt adósságot.
Sok üres korsó-élet megtelik
Reménykedéssel és bizakodással,
A haldoklók között életerővel.
A parancs így szólt akkor: menjetek,
Tegyetek tanítvánnyá minden népet,
Nekem adatott minden hatalom.

Csordultig van a szívem szent olajjal.
A Szentlélek hatalma áradón
Ömlik tovább, ha vannak eszközök,
Üres korsók, kiket betölt kegyelme,
És adják tovább, minden nép felé,
Hogy sok-sok ember lenne tanítvánnyá.
Csak egy korsó olaj: Itt vagy te is,
Ki ennek őáltala megfelelhetsz.
„Ne feledjétek: veletek vagytok
Minden napon”. – És minden új lépéssel
Közelebb kerültök az égi ország
Gyöngykapujához, amely tárva vár
Redátok, szent olajjal felmagasztalt
Menyasszonyokra. Vár a Vőlegény!
S beteljesül a legnagyobb reménység:
Örökre együtt Benne, s általa
A Teremtővel, mennyei Atyánkkal.

Csak egy korsó olaj, de célba jut,
Ha teletöltheti a drága Lélek.

G. S. – Pécs

(Az előkészület alatt lévő Gerzsenyi
Sándor kötetből.)

KVÍZKÉRDÉSEK

A TISZTSÉGEKRŐL

A kérdések összeállításának alapötlete Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő c. könyvéből való.

Beküldési határidő: 2012. június 30.

Mi volt a tisztsége és hol van megírva?

1. Heródes Agrippa

- Negyedes fejedelem
- Róma helytartója
- Palesztina királya
- Jeruzsálem kormányzója

2. Félix

- Júdeai tisztartó
- Ezredes
- Testőrparancsnok
- Júdea királya

3. Augustusz

- Fejedelem
- Római császár
- Tisztartó
- Király

4. Potifár

- Pap
- Rabszolgatartó
- Felügyelő
- Testőrök főhadnagya

5. Bálák

- Proféta
- Moáb királya
- Lévita
- Királyi írnok

6. Jairus

- Templomszolga
- Farizeus
- Zsinagógafő
- Írástudó

7. Joáb

- Fegyverhordozó
- Fővezér
- Profétatanítvány
- Orvos

8. Gallió

- Csillagász
- Matematikus
- Akhája tisztartója
- Filozófus

9. Kajafás

- Pap
- Főpap
- Lévita
- Templomszolga

10. Lisiás

- Tizedes
- Százados
- Ezredes
- Galileai tisztartó

11. Festus

- Júdeai tisztartó
- Király
- Főpap
- Írástudó

12. Kandaké

- Szíriai fővezér
- Római százados
- Szerecsen királynő
- Proféta

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1–c: József (1Móz 48:22); **2–b:** Jerikó (Mk 10:46);
3–d: Elkána (1Sám 1:2); **4–c:** Mész (3Móz 2:11);
5–a: Thiatira (Jel 2:20); **6–b:** (Ezsdrás 10:9); **7–b:**
Illést táplálták a hollók (1Kir 17:6); **8–c:** 7 fia és 3
lánya, tehát 10 (Jób 42:13); **9–d:** Elizeus (2Kir
13:21); **10–c:** Azt hazudta, hogy Sára a húga
(1Móz 12:18-19); **11–a:** Kezét (Csel 28:3); **12–d:**
Sót (2Kir 2:21); **13–b:** (Jeremiás 2:22); **14–c:**
Benjámin (1Móz 44:12).

A megfejtést beküldték: Fodor Boglárka (Békés), Piros Elemérné (Bp), Rück Henrikné (Komló), Német Emília (Szombathely), Molnár Dávidné (Pécel), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsa (Kiskőrös), Marton Debóra Renáta (Lénárdaróc), Majnár Sámuel (Törökszentmiklós), Mészáros Lajos (Bp), és további 65-en, (Lásd a keresztretjé-
vényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Minden hiábavalóság?

A közelmúltban reggelenként a Prédikátor Könyvét olvastuk együtt több ezer baptista bibliaolvasó testvérünkkel, és ezt tettük 31 napon keresztül. – Hogy a fenti kérdésre választ adhasunk, először is tisztázni kellene, mit ért a Biblia a „hiábavalóság” kifejezésen.

Ha a bölcs Salamon tanítását tekintenénk forrásnak, egyértelmű lenne a megoldás. Ő ugyanis istenfélő király volt. Hitbéli meggyőződése szerint Isten és Igéje az egyetlen szilárd alap, melyre építeni érdemes, kinyilatkoztatott gondolata elfogadható, mivel tökéletes, maradandó és megbízható.

Ezzel szemben vannak az emberi elme és eszközök által létrehozott, kőből, fából, fémből, bármiből létrehozott bálvány-istenek, melyeket összefoglaló kifejezéssel „hiábavalóságoknak” nevez a prédikátor.

A „hiábavalóság” szélesebb jelentése: tartalom nélkülség, üresség, hazugság, balgaság, hiúság, kérkedés, sikertelenség, fonákság, mulandóság, erőtlenség, értéktelenség. Semmik a holt bálványok!

A sok bibliai hely közül három igei mondat: „Hamis istenek, ...hiábavalók, egyik sem ér semmit” (Jer 16:19). – Isten nélkül „mint egy lehelet, annyit ér minden ember” (Zsolt 39:6). – „Mivel a hiábavalóságot követték, maguk is hiábavalók lettek, és követték a körülöttük lévő népeket” (2Kir 17:15).

Hívó gondolkodásunk eljut a nagy felismerésig, hogy Isten nélkül e világban minden hiábavalóság! Ővele azonban, benne és általa minden erénynek és erényes cselekedetnek értelme lehet, értelme van. Ugyanígy a teremtő Isten minden alkotása „jó”, ahogy a Genézisben olvassuk, jó és hasznos, és áldott, és – „rendeltetésszerűen használva” – az ember javát szolgálja.

A Tízparancsolat első tételei pedig a bálványokkal kapcsolatosan kimondják az egyértelmű minősítést: „Ne legyen!”, „Ne csinálj!” – Ezt lehetne aztán abszolút hiábavalóságnak nevezni, ha így is megszegnénk.

Az ember mégis letért az egy-isten-imádat útjáról. Napjainkban a legvonzóbbnak tűnik a „mammon-isten”, mely az anyagi javak összességét jelenti.

Kilépve a gyermekkorból, elérkeznek a fiatalok egy olyan fordulópontig, amikor elhatározzák, miként akarják leélni életüket e földön. Pályaválasztás, foglalkozás-, vagy hivatás-választás néven futnak a kínáló utak a döntés felé. Számos külső-belső erő befolyásolhatja az elhatározást, és jön a nagy versenyfutás: Hol és hogyan lehetne könnyebb az életem, miként találok meg mielőbb a boldogságomat, a boldogulásomat, hogy tudom megteremteni gondtalan biztonságomat, lehetőleg fölfelé ívelő jövőmet?

Százalékban alig kifejezhető azoknak a száma, akik nem foglalkozást, hanem hivatást választanak, akik képességet, adottságot, tehetséget, készséget, késztetést éreznek magukban valami nagyszerű dologra. Akik nem robotok, nem gépemberek akarnak lenni, hanem Isten munkásai, munkatársai – maguk és mások javára és áldására.

Egyikünk se szeretne hiábavaló „istenkék” és hiábavaló szokások kiszolgálójává válni, mert az egy rab-szolga-lét, a sátán fennhatósága alatt.

Vigyázz, mert Isten nélkül, Istenen kívül „minden hiábavalóság”! Ez a fő üzenete a Prédikátor Könyvének. Minden hiábavalósággá válhat, ha kivonjuk Isten bölcs felügyelete és irányítása alól. Még a dicsőítő áldozat is hiábavaló lesz, ha saját képességem és tehetségem fitogtatása, és nem az Úr felmagasztalása a cél.

Első olvasásra azt gondolja az ember, hogy egy rop-pant pesszimista mondás az, hogy „minden hiábavalóság!” Főleg ha azt is tudjuk, hogy egy felmérhetetlen gazdagságú királyi személy nyilatkozatáról van szó, aki ráadásul még istenfélőnek is mondható akkor. Imádkozó vezető, bölcs a Szentlélek által, példakép az egész nép előtt, sőt, szinte a fél világ csodálja őt.

A Szentírás azonban ismeri ennek a dicső életpályának a végét is. Salamont behálózzák a bálványimádó feleségek és egyéb „sokistenes” nőszemélyek, így aztán amitől óv a bölcs uralkodó, abba a csapdába ő mégis beleesik. Azt lehet mondani, hogy minden hiábavalósággá változik, mert elhatalmasodnak szívében, életében, tróntermében, otthonában a hiábavaló bálványok. Ő még ott ül a trónusán, Istent azonban már eltávolította onnét. Az „Örökkévaló” helyett a „hiábavaló” vette át az irányítást. Nem csoda, hogy tragikus karambol vetett véget e csodásan induló utazásnak.

Végső tanulság: Ami benne van Isten törvénykönyvében, arra ne mondd soha, hogy nem érdemes, hogy hiábavaló, de ami tőle való gondolat, út, feladat, szolgálat, az lehet maradandó, értékes, állandó, sőt, örökkévaló!

Gerzsenyi Sándor

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845; Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

Szólít a dallam

Szöveg: Gerzsenyi Sándor

Dallam: Pátkai Imre

1. Szó - lít a dal-lam, jöjj, é - gi tűz! Hintsd ránk a fényt, a - mi
2. Szó - lít az é - nek, szállj szent ga - lamb! El - né - mul most min - den

bűnt el - úz! Úgy kell ma né - künk a drá - ga láng!
föl - di hang. Tárt szív - vel vá - runk, köl - tözz be - lénk!

Baj - ver - te hí - ve - id szán - va szánd! Jöjj, drá - ga Szent - lé - lek,
Add visz - sza né - künk a szép re - ményt! Te - nél - kü - led él - tünk

adj új e - rőt, Nél - kü - led bús és sze - gény a föld!
a por - ba hull. Ál - ta - lad győ - zünk. Te légy az Úr!

	1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12	
13		14						15						16
17	18				19		20				21			
22				23		24				25		26		
27			28				29		30		31		32	
33		34				35				36				ss
37					38			39	40				41	
42				43								44		
45			46								47			
		48					49			50				
LY														
51	52		53			54			55				56	
57		58				59		60				61		
62	63		64		65				66		67			
68				69					70		71			
	72													

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 16, vízszintes 1, vízszintes 72 és függőleges 30 alatt található.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers második része 14. Nyolc éve béna férfi, akit Péter meggyógyított 15. Izmáel elsőszülötte – ford. 17. A kertet művelje 19. Boáz anyja 21. Ézsau másik neve – ford. 22. L-lel a végén: főnői istenség 24. Pozitív vagy negatív töltésű atom 26. Kerti növény 27. Rangjelző szócska 28. Ábrahám rokona 29. Gallium vegyjele 30. Saul atyja 32. Törött fésű! 33. Az egyik izraeli kém – Kár.ford. 35. Kettős betű 36. Ijesztő alak 37. Mohamedán vallási vezető 38. A héber nyelv is ebbe a nyelvcsaládba tartozik 40. Napszak 41. Sajt páratlan betűi 42. Lakoma – ford. 43. Város Szidontól délre 44. Óra betűi keverve 45. A lángosban van! 46. Segít 47. E-vel a végén: az egyik izraeli bíra 48. Csigafajta 49. Téma egynemű betűi 50. Jákób egyik fiát 51. Noszogató szócska 53. Kezdete 55. Sebhely 56. Határozórag 58. Kőlapok alkotó-eleme! 59. Spanyol, német és máltai autójel 61. Középkori méltóság 62. Jákób egyik fia 65. Biztos volt benne – ford. 67. Ezen a hegyen halt meg Mózes – ford. 68. Mózes egyik fia 70. Sodoma királya volt – névelővel 72. **A megfejtendő igevers harmadik része**

Függőleges:

2. Jákób nyolcadik fia – ford. 3. K-val az elején: egy híres menyegző helyszíne 4. Tiltó szócska 5. Retesz 6. Ásói betűi keverve 7. Őt követően 8. Gyulladás 9. Megfelelő –ford. 10. Külföldi áru után fizetendő illeték 11. „A” járásnál használt segédeszköz 12. Leszúr 13. Talalós kérdéseket tett fel Salomonnak 16. **A megfejtendő igevers első része** 18. Bölcsességéről híres király – a második betűn ékezetfőlölesleg 20. **A megfejtendő igevers negyedik része** 23. Az Ószövetség nagy szenvedője 25. Gomora királya volt 28. Elem elem! 31. Ádám harmadik fia 34. Szemével érzel 35. Az ötödik római császár volt 38. Nem olyan – ford. 39. Apósom 40. L-lel az elején: balti nép 41. Anániás feleségéé (Kár.ford.) 43. Az Illés név görög formája – ford. 44. Űt – ford. 46. Egy részét megette! 47. Szilárd víz 50. Jákób egyik felesége 52. Fél alma! 54. Mózes apósa 58. Verdi híres operája – ford. 60. Fa németül – ford. 61. Baba betűi keverve 63. Uruguayi, luxemburgi és magyar autójel 64. AÉM 65. Osztrák, spanyol és német autójel 66. Egy somogyi község betűi keverve 67. Ilyen vadász is van 69. A nagy varázsló – ford. 71. F-fel az elején: élesít

Beküldendő az igevers és az ige hely.

Beküldési határidő: 2012. június 30.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket...” (Róma 3,24a.)

Helyes megfejtést küldtek be:

Dobner Béláné* (Szada), Kovács Bálint* (Újkígyós), Lórik Jánosné* (Bp), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Polányi István* (Bp), Marton András* (Bp), Polányi Károlyné* (Bp), Spangenberg Rudolf* (Komló), Vajda Jánosné* (Orgovány), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Bolemányi Jánosné* (Kiskörös), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Petrik Boris* (Órbottyán), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Rózsa Tiborné* (Kiskörös), Barna Rezsőné* (Pécel), Sáfró János* (Pécel), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Lovász Mihály* (Kiskörös), Somogyi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Szegedi Gyuláné* (Kiskörös), Nyári István Lászlóné* (Kaposvár), Papp Béláné* (Pécs), Marton Sándorné Szlepek Margit* (Tahi), Lisztes András* (Albertirsa), Gyaraki Mihályné* (Békés), Gál Miklósné* (Tard), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Gulyás Ernőné* (Bp), Györki Árpádné* (Szada), Horváth Béláné* (Szada), Mihály Sándor* (Szada), Hégely Béláné* (Békés), Serestyén Gyula* (Debrecen), Baráth Imréné* (Nyíregyháza), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Kiss Antal* (Gyula) Farkas Gyuláné* (Csengőd), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Bathó Erzsébet* (Rév-Komárom), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Bató Tiborné* (Ócsa), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Vári Györgyné* (Kiskörös), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), id. Lisztes Tibor* (Berettyóújfalú), Sándor Mária* (Bp), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Juhász János* (Kiskunhalas), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Feik Jánosné* (Pécs-Somogy), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Döme Károlyné* (Zirc), Varga Lajosné* (Isaszeg), Kovács Sándorné* (Miske), Bárány Bertalanné (Órhalom), Majnárné Szommer Annamárai (Törökszentmiklós), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Gyurján Istvánné (Kiskörös), Forrás Ferenc (Bp), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Csercsa Sándor (Cigánd), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Török Sándor (Debrecen), Kalmár Gyula (Békés), Sáfró Sándorné (Bp), Szántó László (Tiszavasvári), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp)

Könyvjutalomban részesült: Gyurján Istvánné (Kiskörös), Baráth Imréné (Nyíregyháza), Bárány Bertalanné (Órhalom), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Zóka Benjámin (Pécs-Hird)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.